

Barraca dels Pobres

Granera

Ubicació

Comarca:	Moianès
Lloc/Adreça:	Camí de Granera a Sant Llorenç Savall
Emplaçament	A la banda de ponent del camí, en una zona recentment desemboscada, prop del Coronell
Alçada:	743m

Coordenades:

Latitud:	41.71944
Longitud:	2.06159
UTM Est (X):	421942
UTM Nord (Y):	4619052

Classificació

Número de fitxa	08095-314
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Contemporani Popular
Segle	XIX
Estat de conservació	Regular
Notes de conservació:	La coberta està lleugerament enderrocada.
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	Ref. Cad.: 08094A00800003
Autoria de la fitxa	Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa:	dt., 25/02/2020 - 01:00

Descripció

Barraca de pedra seca del tipus aèria aïllada i orientada al nord. La seva planta és de ferradura i està coberta amb una falsa cúpula. Tant els murs laterals com el frontal tenen un perfil rectilini, mentre que en el cas del dorsal és arrodonit. L'accés es fa mitjançant un gran portal d'accés rectangular, amb la llinda de llosa plana. L'interior compta amb una alçada considerable (s'hi pot estar dret) i uns 2 metres d'amplada per 1,5 de longitud. No ha estat restaurada.

Observacions:

Les dades i algunes imatges han estat extretes de l'espai web Wikipedra. La barraca està identificada amb el codi 20273. Una de les imatges ha estat cedida pel sr. Pere Genescà.

Història

A Granera, majoritàriament, les barraques de pedra seca estan relacionades amb el món del vi i el cultiu de la vinya. De fet, la vinya va ser una de les principals activitats agràries fins a finals del segle XIX, en consonància amb tot el territori de la Catalunya central. En general, cada família tenia la seva vinya donat que el relleu muntanyós i emboscats del terme, traduït en un sòl sec, pedregós i inclinat, afavoria el seu cultiu. Dins del terme municipal, una de cada tres hectàrees conreades estaven dedicades a aquest tipus de cultiu. I alhora, amb l'arribada de la fil·loxera a França i els estralls que va causar, la plantació de ceps va augmentar. La conseqüència fou un increment importantíssim de la població granerina durant la segona meitat del segle XIX. Les barraques eren utilitzades per dormir, guardar les eines o aixoplugar-s'hi en cas de mal temps. Normalment, la pedra utilitzada era extreta de l'arrabassament dels camps i de la construcció dels camins que portaven fins als cultius. La barraca s'anomena dels Pobres en referència a la gent sense recursos que hi feia estada, tot passant pel camí ral que va en direcció a Sant Llorenç Savall.

Bibliografia

NAVINÉS, Jordi (2011). "Les tines de vi de Granera". La Granària, 28, p. 23-29.

[Http://wikipedra.catpaisatge.net/](http://wikipedra.catpaisatge.net/) (Consulta: 25-02-2020). Informació oral: Pere Genescà [Entrevista: 18-02-2020].

